

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Te pošti prejemnik velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemnik velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katoli. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rekopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2. I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredni nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 106.

V Ljubljani, v torek 9. maja 1893.

Letnik XXI.

Deželni zbor kranjski.

XI. seja dne 9. maja.

Deželni glavar Oton Detela otvori sejo ob 1/11 uri; vlado zastopata dvorni svetnik baron Hein in vladni komisar pl. Laschan.

Po razdelitvi vlog posameznim odsekom vtemeljuje poslanec baron Schwegel obširno in stvarno nujni predlog, katerega so podpisali vsi poslanci, da dežela kranjska podpira zgradbo glavne železnice druge vrste od Kranja do Sv. Ane pod Ljubljem s prispevkom 50.000 gld. v glavninskih delnicah, interesentje s prispevkom 80.000 gld., država pa bi prevzela garancijo za železnico, ki bi stala do 1.300.000 gld. Železnica od Celovca čez Karavanke, katera bi se, kar je upati, podaljšala skozi Loko in Divačo do Trsta, ali skozi Cirknico ali Bohinj do Gorice, in bi bila velikega pomena za našo deželo, mesto tržaško in sploh zapadno Avstrijo. (Živahno odobravanje). Predlog podpira poslanec Suklje; predlog je bil soglasno sprejet.

Poslanec Murnik in tovariši stavi je samostalni predlog, naj deželni odbor stori potrebne korake, da južna železnica zniža neprimerno visoke tarife in da država prej ko mogoče prevzame južno železnico v svojo upravo.

Patrijotičnemu deželnemu pomočnemu društvu Rudečega križa za Kranjsko se dovoli 600 gld. podpore občinam za bolnice, ko bi nastala kolera. Učiteljski vdovi, Karolini Hočevar, se podaljša miloščina letnih 50 gld. za tri leta; prošnja nadučitelja J. Lebana za podporo v literarne namene se odkloni; prošnja krajnega šol. sveta v Hrenovicah za podporo k ograji šolskega vrta se izroči deželnemu odboru v primerno rešitev, istotako prošnja županstva

v Pravojah za podporo pogorelcem; slovenskemu planinskemu društvu v Ljubljani se dovoli 300 gld.

Poslanec Povše poroča o vladni predlogi z načrtom lovskega zakona in načrtom zakona o potrebnostih za potrdbo in zaprisego stražnega oboja ter v imenu upravnega odseka nasvetuje, da se predloženi načrt zakona izroči deželnemu odboru, ki naj se posvetuje z interesenti, zakupniki lovov in zemljiškimi posestniki ter na podlagi teh poizvedovanj predloži nov načrt zakona, ki bode v višji meri varoval koristi poljedelcev, kakor tudi avtonomnost občin, oziroma dež. odbora nasproti političnim oblastvom. (Poročilo objavimo prihodnjič.)

Poslanec vitez Langer nasvetuje nekatere premembe zakona glede samosvojih lovov. Voditelj deželne vlade baron Hein obširno zagovarja načrt lovskega zakona. Ko sta še poslanec Kavčič in poročevalec Povše govorila za predlog upravnega odseka, bilo je soglasno sklenjeno, da se načrt zakona izroči dež. odboru v primerno premembo.

Poslanec Grasselli poroča o prvih dveh točkah letnega poročila deželnega odbora, ki se vzameta na znanje; ob enem se sprejme predlog, da se dež. odborniku ces. svetniku Murniku izreče zahvala, da je po smrti prejšnjih dveh dežel. glavarjev več mesecev vodil posle dežel. glavarja. Pri tej priliki graja poslanec dr. Tavčar, da so še sedaj na nekaterih deželnih zavodih in poslopih le nemški napisi, kakor n. pr. na novi brambovski vojašnici in prisilni delavnici, ter predlaga, naj dežel. odbor brez odloga potrebno ukrene, da se napravijo tudi slovenski napisi. Ob enem očita dež. odboru, da je voditelja deželne vlade barona Heina pozdravil v nemškem jeziku. Ta opazka je dala povod ostrim besedam. Voditelj dež. vlade zavrača trditve dr. Tavčarja, da bi bil on koncesija nemški

stranki, ker je prišel v deželo po milosti cesarjevi. dr. Tavčar odgovarja, da to ni njegovo prepričanje, da bi bil voditelj dež. vlade koncesija Nemcem, marveč se je le tako pisalo in govorilo. Deželni glavar Detela odgovarja dr. Tavčarju, da se je deželni odbor predstavil voditelju deželne vlade po starem običaju in pravilu in da radi tega dež. odbor ni žalil narodnega čustva, niti mu je to hodilo na misel, kajti on (govornik) je govoril slovenski brez strahu že v onih časih, ko so bili zavedni slovenski narodnjaki še redko sejani. Predlog, da se napravijo na deželnih poslopih dvojezični napisi, je bil sprejet z glasovi narodnih poslancev. (Konec sledi.)

Prisilna legalizacija.

„Slovenski Narod“ v svoji sobotni številki pobija predlog, da se odpravi legalizacija, s tem, da še omika ni zašla dosti v nižje sloje prebivalstva. S tem je pač dal slabo spričevalo sedanjim ljudski šoli, katero je že tolikrat tako proslavljal. V dvajsetih letih se torej z novo šolo ni toliko doseglo, da bi se naše ljudstvo moglo v takih stvareh pomagati brez pomoči notarjev. S tem je pač „Slov. Narod“ sam priznal, da je treba ljudsko šolstvo osnovati na zdravejši podlagi. Povedati pa moramo „Narodu“, da bi kranjska dežela ne bila prva, ki bi storila ta korak. Storile so ga že druge, kakor Štajerska in Gorenjeavstrijska. Da morda Štajerci neso toliko naprej, nego Kranjci, zato bi pa „Slovenski Narod“ sam v svojih predalih našel dokaze, vsaj ni le jedenkrat trdil, da v omiki naš narod nikakor ne zaostaja za Gorenjimi Štajerci. Če torej pri Gorenjih Štajercih omejevanje legalizacije ni napravilo nobene zmešnjave, se pač tudi ni bati, da bi jo pri nas. Mari je vse, kar je „Sl. Narod“

LISTEK

Kakó bi postal skoraj Matiček Poliček krčmar.

Slučica; spisal Janko Barle.

Kaj bi tisto, ni jih ne več onih ljubeznjivih časov v našem mestecu, kakor so bili — ni še dolgo od tega. Dvajset let, kaj še dvajset let ne, pa se je vendar posve drugače živelo. Pasja capa, sedaj smo tako nekako vzrasli, postali smo tako nekako imenitni, držimo se kot mladenič, kateremu so pognale pod nosom prve dlačice, ali pa deklica, katera je oblekla prvič krilce do petá. Eh, po gospodsko, kaj bi tisto! Zdaj je vsako dekle gospodična, vsako „golobrade momče“ gospodičič, vse hodi v klobukih in rokavicah, tako, da se ne bodem prav nič čudil, če bodem zagledal jednega lepega jutra, spoštovano soprogo našega vrednega nažigača mestnih svetilnic, Smrkoljevo Marušo v klobuku in se solnčnikom v rokah. Preje so bili klobuki bolj redki v našem mestecu, milostljivih gospa ni bilo toliko, pa se je vendar živelo in kako živelo. Bože moj! Le vprašajte katerega od stare garde in pove vam pošteno, bolje kot jaz. Celo mestice bilo je kot jedna velika, složna rodbina. Če je bil kateri po časti nekoliko stopinj višji, ni ga to prečilo, da se ne bi pridružil poštenemu meščanu, katerega prijazna mamica ali kumica je rada postregla vsem z okusno večerjico. Ob lepih letnih večerih posedevalo se je v poverljivih pogovorih na klopi pred hišo, ali pa na pragu,

kaj zato in ko je ob nedeljah popoldne po večernicah zaigrala na mestnem trgu naša slavna godba (z bobnarjem, kateri se je najbolj čul, štela je sedem mož — meščanov), hencajte, takrat je bilo še le ugodno! Prinesli so se stolci, posedalo se je krog godbe, kramljalo se je do mile volje, a tudi izpil kozarček vina, prav po domače. Tisto mi je bilo še najbolj povseči, če je kateri od gostoljubnih mestnih očetov postavil tja med godce poliček ali dva vina, s katerim so si oni med igranjem namakali suha grla in se malo odpočili, kdo jim ne bi tega privoščil? Saj se je pa potem še bolj krepko oglaševal Pikovčev gombardon — ali kakó se že kliče ono veliko okroglo glasbilo in odmeval od jedne strani trga do druge. Da, da, tako je bilo in prav nič drugače. In naše spoštovane meščanske hčere se niso prav nič sramovale iti s škafeem po vodo na mestni vodnjak, ali pa z grabljicami na travnik in kaj bi se sramovale? Menim da ni nobenej pala krona z glave in našel se je še vedno za nje pošten ženin. Nu, sedaj je pač že marsikaj drugače in ni ga več onega domačega življenja, kaj hočemo. Časi se spreminjajo in mi z njimi, pa kaj bi to pripovedoval, saj sami dobro veste, da je takó.

Toraj tedaj, v tistem času zagodli so prijatelji jeden drugemu večkrat tudi kakovo šalo in nobeden ni drugemu zameril. Če je tudi prišlo do kakovih besedij, poravnalo se je naposled vse pri kozarcu vina. Nekaj takovega kanim vam baš sedaj povedati.

Na najlepšem mestu našega malega mesteca, gori na trgu prav poleg mestne hiše, stala je in še

stoji jedna najlepših hiš, jednonadstropnica gospoda Matička Polička. Vi mislite seveda, da je bil gospod Poliček krčmar, vendar ne bode dalo. Gospod Matiček bil je eden od tistih ljudij, kateri se pravo za pravo ne ukvarjajo z nobenim delom, pa vendar imajo vsega obilo. On je bil jeden od najodličnejših meščanov in v mlajših letih je celo županil. Otrok ni imel, posestvo je imel lepo, a gospodariti mu je pomagala njegova soproga Zalika, katerej so pa navadno rekali le mamica.

Matiček Poliček ni bil več mlad, ali je bil še vedno krepak. Narava obdarila ga je z lepo rejenim trebuščekom, obriti obraz okroževali so mu mastni podbradki in vsredi rudečega lica rudečil mu se je še bolj precej obilen nos. Tisto je res, gladoval ni, saj je zato skrbela njegova skrbna, tudi debeljušasta soproga in če je verjeti nememu svedoku njegovemu nosu, ni ga morila niti žeja. Ničesar ni manjkalo meščanu Poličku, zato so pa tudi vsa gospoda prav rada zahajala k njemu in z njim prijateljevala. Gospodje uradniki, zdravniki, učitelji in drugi meščanje bili so vsi dobri prijatelji našega Matička.

Po zimi je bilo jedenkrat v tistih letih. Danes razudili so pri tem meščanu mastnega ščetinarja, jutri pri drugem, danes so bile koline tu, jutri tam. Kaj ne bi, na take domače praznike zbere se na klobase vselej več prijateljev, a kaj še le takrat, ko je bilo tako razvito družinsko veselje v našem mestu. Večeri so bili dolgi in ugenila se je marsikatera v krogu prijateljev. (Dalje sledi.)

že pisal o zavednosti našega naroda, bilo le pesek v oči? Pri liberalcih je seveda narod le tedaj razsvetljen in zaveden, kadar voli liberalne kandidate, ali se udeležuje kake slavnosti, pri kateri nosijo liberalci zvonce. Če pa neče več hoditi za liberalnimi vodjami in začne sam misliti, ali pa zahteva odpravo notarske legalizacije, tedaj je pa zabit, daleč za vsemi drugimi avstrijskimi narodi. Ko „Narod“ čitamo, kako ponižuje naš narod, se nam prav zdi, kakor bi čitali nekdanji ljubljanski „Tagblatt“ v slovenski izdaji. Poslednji list je tako poniževal naš narod, kakor to dela sedaj „Slovenski Narod“. Resno se moramo vprašati, če je tako počenjanje še narodno in domoljubno. Kak krik bi bil v našem liberalnem taboru, ko bi kak konservativen list izrekel o Slovencih tako sodbo. Gospoda, mari ne pomislite, da s tem otežujete delovanje našim državnoborskim zastopnikom. Vlada in naši nasprotniki se navadno proti nam na to sklicujejo, da je naš narod še premalo omikan. Mari sedaj se ne bode lahko sklicevati na izjave „Slov. Naroda“ samega in bodo to tudi brez dvojbe storili.

Za dokaze naših juristov se pač dosti zmeniti ne moremo, ko vendar vemo, da dvorni svetnik Lienbacher, ki je v sodniških službah osivel, nema najmanjših pomislekov proti odpravi notarske legalizacije in je v seji dne 18. junija 1891 v državnem zboru priporočal, da se legalizacija odpravi do zneska 500 gld. Če je ta mož, ki je služboval še pred vpeljavo legalizacije, ki je torej dobro poznal vse tedanje nedostatke in pozneje se popel do svetnika pri najvišjem sodišču ter si nabral nebrojnihkušenj, mož, kateremu se priznava sploh v Avstriji veliko justično znanje, za odpravo legalizacije, potem pač pravni pomisleki dr. Tavčarja, Višnikarja in Svetca nas nikakor ne morejo motiti.

„Slovenskemu Narodu“ se zdi bedasto, ako smo ga na to opozorili, da so naši naprednjaki glasovali v tem slučaju z nemškimi liberalci. Seveda naši naprednjaki mislijo, da imajo nekaj privilegij za glasovanje z nemškimi liberalci. Tudi pri volitvah je bilo vse v redu, če so Nemci pripomogli kakemu naprednjaku do zmage, ali drugače je, če bi kak Nemec glasoval za konservativnega kandidata, če tudi njegov glas nikakor ni odločilen. Tedaj je pa po vsem naprednjaškem taboru velik vik in krik zaradi zveze klerikalcev z nemškutarji. Pa prav v našem slučaju je pa jako pomenljivo, da so naprednjaki glasovali z nemškimi liberalci. Tu je šlo za važno gospodarsko zadevo in kakor je občno znano, nemški liberalci niso naklonjeni kmetom in malim obrtnikom. Tega še menda „Narod“ ne bode tajil, ker je že sam večkrat priznaval. Vsi zakoni, ki so podkopali naš kmetški in obrtni stan, so liberalno delo. In naši naprednjaki so v gospodarski zadevi glasovali z največjimi nasprotniki našega kmeta in obrtnika, to je z nasprotniki onih dveh stanov, ki sta v kritičnih časih bila najboljša podpora naši narodnosti, zlasti prvi, in iz tega sledi naravno, da naši naprednjaki niso pravi prijatelji našega naroda, da je njih tolikanj naglašano narodnjaštvo le plašč za druge namene.

Nova bolnišnica.

Govor poslanca Klun-a o novi bolnišnici v X. seji deželnega zbora dne 5. t. m.

(Dalje.)

Leta 1890 izročil je deželni odbor novo poročilo v prilogi 62, v katerem slavnemu zboru naznanja, da je ljubljansko mesto za zgradbo nove bolnišnice obljubilo 36.000 gld., da je vsega denarja za to zgradbo zagotovljenega 324.000 gld., in da je zagrebški arhitekt Waidmann vse troške proračunal na 320.000 gld.

Tudi konferenca bolniških zdravnikov se je bila zopet sešla ter je priporočala, da naj se napravi v novi bolnišnici 358 postelj. Ali deželni odbor, — pravi poročilo, — ki je v seji dne 21. februarja 1890. leta pretresal od bolnične konference nasvetovani program, je bil prisiljen, ta program z ozirom na razpoložljivo stavbinsko zakladio nekoliko skrajšati, prepustivši razširjanje zavoda bodočnosti.

Deželni odbor je namreč določil le 316 postelj: „Pod pogojem, da je bolnične zgradbe v najskrajnejšem slučaju in pri največji štedljivosti možno zvršiti s 1000 gld. za 1 posteljo, znašali bi stavbinski troški 316 gld.“, — pravi dalje dotično poročilo.

V seji deželnega zbora dne 25. novembra 1890 poročal je o tej stvari v imenu finančnega odseka poslanec Višnikar, in zopet so brez ugovora obveljali od finančnega odseka nasvetovani predlogi, med katerimi je bil tudi naslednji:

„4. Deželni odbor se pooblašča, da leta 1891 prične zgradbo nove bolnice po načrtu arhitekta K. Waidmanna s proračunjenimi troški 320.000 gld., za katere je zagotovljenih:

a) skupilo za staro bolniško posestvo v znesku 120.000 gld.;

b) za bolniško podružnico hiš. štav. 42 na Poljanah v znesku 8000 gld.;

c) od kranjske hranilnice obljubljena podpora 60.000 gld.;

d) od mestne občine ljubljanske dovoljeni prispevek 36.000 gld.;

e) po deželnem zboru v seji dne 18. novembra leta 1889 iz deželnega zaklada privoljeni donesek 100.000 gld., kateri se ne sme prekoračiti.“

In zdaj primerjajmo te sklepe s pričujočimi predlogi. Prej smo slovesno zagotavljali, da dežela ne more več dati, kakor 100.000 goldinarjev, da se ta znesek ne sme prekoračiti, in zdaj bo morala dati 320.000 gld. ali še več, ker je stavba proračunjena na 578.000 gld.

In zakaj? Ker se je nekaterim bolnišničnim zdravnikom zljubilo, stavljati večje zahteve. Ali kaj je rekel deželni odbor v svojem poročilu o teh zahtevah zdravnikov? Troški bi bili popolnoma nedosežni, ako bi se hotelo ustrezati vsem zahtevam bolniških zdravnikov. Obžalujem, da se je vse to tako hitro pozabilo in da tako malo veljajo naši sklepi. Iz tega bi utegnili ljudje soditi, da svoje sklepe delamo tja v jeden dan in da premalo premislimo, kar delamo.

Pravi se nam, da je nasvetovana razširjatev potrebna. Ali meni se ta trditev ne zdi opravičena. Vedno se nam jo pravilo, da v sedanjih bolnišnici zato zmanjkuje prostora, ker je v njej mnogo ljudi, ki so neozdravljivi in primernejši za hiralnico, kakor za bolnišnico, ker napotje delajo pravim bolnikom. Zdaj se bo delala deželna hiralnica, v katero se bodo spravljali taki bolniki, kar bo jako razbremenilo deželno bolnišnico. In še drugo tako hiralnico zida, kakor pripovedujejo, v letu 1895 v spomin svojega 70letnega obstanka kranjska hranilnica, ki jo bode menda tudi izdrževala. Ta dva zavoda bosta prav tako razbremenila novo bolnišnico, da je ni treba razširjati.

Dalje je treba pomisliti, da hočemo po deželi vsaj v večjih okrajih napraviti okrajne bolnišnice, ki bodo tudi deželni bolnišnici v zdatno polajšavo. S čim pa bomo zidali te bolnišnice, ako za deželno toliko potrosimo? In vendar smo dolžni ali zavezani, dano obljubo spolniti.

In še neki drug razlog je, da ne morem pritrditi nasvetovani razširjavi bolnišnice. Dostikrat smo iz ust gosp. dr. Bleiweisa v tej visoki zbornici slišali, da v deželni bolnišnici tudi zaradi tega zmanjkuje prostora, ker ozdravelih ne spravljajo precej domov, ampak dostikrat več tednov preteče, predno občina pošlje po svojega ozdravljenca.

Skrbite torej, da ozdravele ljudi hitreje domov spravljate, in napravili boste bolnišnici toliko prostora, da bode zadostoval.

Zdaj posreduje ljubljanska mestna občina, ki sporoča občinam po deželi, da naj pošljejo po svojega bolnika. Ali pri teh dopisovanjih dostikrat poteče po tri tedne, predno občine pošljejo po svoje ljudi. Ako ostane nova bolnišnica v udmatski občini, se tudi meni dozdeva, da ta kmetška občina tej nalogi ne bode zadostovala; zato bi bilo najbolje, da ta posel preskrbi dežela sama in se tukaj v Ljubljani pogodi s kakim voznikom, za koliko bi hotel ozdravele ljudi iz Ljubljane odpeljevati.

Na ta način pridejo bolniki najhitreje odtod, prihrani se mnogo troškov in prostor za druge bolnike. Ako bi pa to ne šlo, podpiram predlog dr. Bleiweisa, da naj se nova bolnišnica izloči iz udmatske občine in pridruži mestni občini ljubljanski.

Ravno tako se strinjam z njegovim drugim predlogom, da naj se od slavne vlade zahteva primeren donesek, ako se šola za babilški pouk napravi v novem poslopju. (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. maja.

Razdelitev okrajev na Češkem. Glavno glasilo levičarjev pravi, da je vse od vlade odvisno, če se bode nadaljevala češko-nemška sprava, ali pa ne. Če je vladi res kaj na spravi, je češki deželni zbor ovirati ne more. Po zakonu je vlada le dolžna deželni zbor vprašati za mnenje, potem je pa čisto vsejedno, če se deželni zbor takoj izreče ali ne, in če se izreče tako ali tako. Vlada lahko stori, kar hoče. Če pa vlada noče sprave, se pa izvela ne bode, naj jo češki deželni zbor še tako pospešuje. Levičarskemu glasilu se ne more ugovarjati, da bi po črki postave vlada zares ne mogla tako samovoljno razdeljevati okrajev. Z duhom postave pa bi tako postopanje se pač malo vjemalo. Pač popolnoma neumljivo bi bilo, zakaj bi zakonodajalec bil vsprejel v zakon, da se mora vprašati deželni zbor, ko bi ne bil mislil, da se bode na mnenje deželnega zastopa tudi oziralo. Toži se, da v Avstriji parlament nima prave veljave, pa vsaj tudi ni čudno, če stranka, ki se tako rada nazivlje ustavoverno, naravnost priporoča tako preziranje postavodajalnega zastopa. Tako postopanje pač ne povzdiguje veljave parlamenta.

Prostozidarstvo v Avstriji. Prostozidarstvo je v Avstriji prepovedano, na Ogerskem pa dovoljeno. Na Dunaju je pa humanitetno društvo „Zukunft“, katero je v tesni zvezi s prostozidarsko ložo v Požunu. To društvo pač poleg svojega človekoljubnega delovanja, katero mu je le bolj za plašč, tudi močno razširja prostozidarske nazore. Oblastva je pa v svoji preveliki liberalnosti trpé, če tudi je v nekem oziru podružnica v Avstriji prepovedane družbe. Pa to naj bode, ker vemo, da so prostozidarji društvo že tako ustanovili, da mu oblastva ne morejo tako lahko do živga. Nikakor se pa opravičevati ne more, da je celó dolenje-avstrijski deželni zbor dovolil temu društvu podporo. Če hoče zbor podpirati človekoljubne namene, je pač dovolj krščanskih društev, ki več storé za trpeče človeštvo, nego prostozidarsko društvo „Zukunft“. Nekateri poslanci morda niso vedeli, zakaj da glasujejo, ker so liberalci jim znali prikriti pravi značaj društva. Pričakujemo pa, da deželni zastop ne bode dalje podpiral tega društva, posebno ker krščanski elementi dobivajo vedno večjo veljavo.

Vrejevanje učiteljskih plač na Ogerskem. Predloga o vrejevanju učiteljskih plač na Ogerskem že sama na sebi ni bila ugodna verskim in narodnim potrebam ogerskega prebivalstva. Sploh se ta načrt peča bolj z drugimi stvarmi, nego z vrejenjem učiteljskih plač. V zbornici se je pa predlagalo še mnogo dostavkov, s katerimi se omeji vsaka samostojnost verskih šol in se šole naredé za prave pomažarovalnice. Take predloge predlagala je največ narodna stranka in vlada jim je seveda z veseljem pritrdjevala. Grof Apponyi je predlagal, da se podržavijo vse šole, v katerih ni pričakovati, da bi se dovolj gojila blažena mažarsčina, ali v katerih se dva učitelja zaporedoma odstavita zaradi državni sovražnih agitacij. Tukaj moramo povedati, da se na Ogerskem gojenje vsake nemažarske narodnosti zmatra za državni nevarno. Odklonil se je pa predlog, da se dajo nagrade učiteljem, ki posebno goje mažarsčino. Odklonil se pa ni zaradi tega, da bi se pomažarjenje ne odobraval, temveč zaradi tega, ker je minister izjavil, da je gojitev mažarsčine dolžnost vseh učiteljev. Samo za spolnjevanje dolžnostij pa še ne kaže dajati nagrad. S tem zakonom naredi se torej kmalu konec vsem nemažarskim šolam na Ogerskem.

Budimpeštansko odposlanstvo pri cesarju. Kakor je znano, se je bilo budimpeštansko odposlanstvo zahvalilo cesarju za to, da je Budimpešta imenovana prestolnim mestom. Vsprejem tega odposlanstva nikakor ni bil posebno prirčen, kar je čisto naravno, ker se je v Budimpešti marsikaj prigodilo, kar ne kaže baš posebne udanosti Budimpešte vladarski rodbini. Med drugim se je bil Kosuth imenoval častnim meščanom. Naravno je, da je cesar mogel le reči, da je mesto pokazalo svojo lojalnost v mnogih slučajih, to je ne v vseh. Gospodje v Budimpešti so ta miglje pač razumeli, ne vé se pa, če se bodo ravnali po njem.

Herz. Skoro vsi veliki sleparji v panamski aferi bili so prostozidarji. Pri sedanjih razmerah v Franciji se jako težko kdo popne na kako višje mesto ali pride do večje veljave, ako ni prostozidar.

Pa saj tudi že prostozidarstvo oddaja boljše uradniške službe in vplivna mesta celo na Ogerskem, kjer še ni tako utrjeno kakor na Francoskem. Veliki slepar Kornelij Herz je bil generalni nadzornik vseh lož škotskega obreda. Vsaj bi ta lepi mož, ki je največ pripomogel, da se je francosko prebivalstvo osleparilo za stotine milijonov, ne bil mogel tako brez skrbi slepariti, da ga neso podpirali tripični bratje. On je pa seveda s prislepljenimi denarji zopet podpiral prostozidarje. Težko prištedeni novci francoskega nižjega prebivalstva porabljali so se naposled v to, da se je meji narodom izpodkopavala vera. Tako so panamske sleparije napravljale še veliko duševno škodo. Želeti je le, da bi Francozi kmalu spoznali kvarno delovanje prostozidarskih lož.

Volitve za deželni zbor na Bavarskem.

Liberalci so vsekako prebrisani ljudje in niso izbirčni v svojih sredstvih. Kadar več ne vlečejo njih fraze, in se več ne upajo sami nastopiti, pa porivajo socijalne demokrate in pa kako kmetisko stranko naprej. Tako tudi na Bavarskem. Z liberalizmom po deželi več ne gre, kmetje ne marajo za fraze, temveč hočejo dejanja. Zato si pa liberalci ne upajo postaviti svojih kandidatov, temveč so si osnovali nekako kmetisko zvezo, katera ruje proti katoliški stranki. Pristaši te zveze govoré le o koristi kmetškega stanu in obetajo to in ono. Kdor jih pa dobro ogleda, pa vidi, da so pristni liberalci. Liberalci pa le takrat govoré za kmeta, kadar vedo, da ničesa zanj storiti ne morejo. Tako je na Bavarskem in to smo videli nedavno pri nas. Kako so pisali naši liberalci proti poslancem, ki so glasovali za trgovske pogodbe, ker je pogodba z Italijo škodljiva našemu vinarstvu. In vendar je šlo tukaj za prazen nič, kajti večina je bila tako velika, da bi naši poslanci z vsem upiranjem ne bili nič opravili. Liberalci so le to priliko porabili, da kažejo svojo ljubezen do kmeta. Ko je pa šlo za odpravo notarske legalizacije in bi bili naši liberalci zares lahko kaj koristili kmetu, se je pa vsa njih ljubezen do kmeta skadila v dim.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 9. maja.

(Osobna vest) Vojni velitelj fem. baron Reinländer je prišel sinoči iz Trsta in se nastanil „pri slonu“. Danes si je ogledal tukajšnjo vojaško posadko, obiskal je danes tudi prevz. gosp. knezškofa. — Danes ob pol šestih bo zato v Tivoliju vojaška godba. Zvečer je mirozov z vojaško godbo. Ob pol devetih gre godba iz vojašnice skozi Parne ulice po Reseljevi, Dunajski, Tržaški cesti, Turjaškem, Preširnovem, Glavnem, Valvazorjevem trgu in Poljanski cesti nazaj v vojašnico.

(Papeževa častna kamornika) sta imenovana od sv. Očeta veleč. gg. Peter Martelanec, župnik pri Mariji Pomagaj in Jos. Orbanič, župnik in Prošt v Pazinu.

(Zagrebski nadškof.) Mnogo se je že ugibalo in pisalo, kdo bode zagrebski nadškof. Da ga ni toliko časa, je kriva hrvatska vlada. Ona hoče imeti na vsaki način škofa po svoji volji. A Rim se jej nikakor ne uda. Papež hoče, da bode naš nadškof dr. Stadler, sedanjí serajevski vladika. Ker uvideva madjarska vlada jakleno značajnost Leonovo, se je z njim vendar enkrat sporazumela za tega kandidata. A hrvatska vlada, oziroma ban Hedervary, ne more slišati imena Stadlerjevega. Torej moža, katerega hoče vendar enkrat ogerska vlada, noče ban. Domačin je hujši od tujca! Da bi tedaj Hedervary zapretil imenovanje Stadlerjevo, je te dni odšel v Budimpešto in na Dunaj. Ker je kanonik Vučetić duševno in telesno absolutno nesposoben za višjega pastirja, želi ban na to mesto spraviti unijskega škofa v Križevcih, Drohobetzkega. Ta gospod je po krvi in duhu Madjar in velik ljubljeneč bana Kuena, zato se nadeja, da se mu izpolni ta želja.

(Razstava projektov „Narodnega Doma“). Z jutrajšnjim dnem počenši bodo skozi teden dni vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 6. ure popoldne v bivšem stanovanju g. Fr. Ks. Souvana na Mestnem trgu št. 2, II. nadstropje, razstavljeni projekti za zgradbo „Narodnega Doma“. Vstopnina 10 kr. na korist podjetju. — K obilni udeležbi vabi slavno občinstvo odbor „Nar. Doma“.

(Nemško-narodna surovost.) Z Dunaja se nam poroča: Nemško-narodni velikošolci zasramovali so minoli teden, po Schönererju ali katerem njegovih

agentov najeti, češke gledališke igralce v gledišču v VIII. okraju (Josefstadt), kamor so bili došli igrati iz Prage. Ob enem sikali in žvižgali so tudi, ko se je ondi sviral cesarska pesem. Vsled tega jih je redarstvo mnogo prišlo in odvedlo na komisarijat, kjer so se morali skazati, kdo da so, in se jim bo sedaj zagovarjati pred sodnijo. Kakor čujem, so bili med razgrajalci večinoma medicinci; zdi se mi tem bolj čudno, da so se te vrste dijaki udali šovinizmu, ker so sploh na glasu jako treznih in mirnih ljudi, kar bi se pač z njihovim poklicem lepo vjemalo. To surovost je razven Schönererjevih malikovalcev strogo obsodil ves Dunaj, kar je tudi popolnoma pravo. Šovinizem je že sam na sebi jako smešen, izrodki njegovi so pa jako žalostni in povsod jednaki, naj se prikažejo na severu, v središču ali pa na jugu.

(Iz Starega trga pri Ložu) 8. maja: Za pogorelce na Vrhu so še darovali: G. J. J. 5 gld., č. g. Schweiger župnik v Radovici 5 gld., fara Babnopolje po č. g. župniku 14 gld., neimenovan 2 gld., č. g. Jakob Pavlovčič, kapl. v Višnjigori, 5 gld. Bog povrni dobrotnikom.

(S Tržaške ceste) se nam dne 8. maja t. l. piše: V nedeljo popoldne gledalo je občinstvo zadrženo na stavbinski prostor kranjske stavbene družbe, kjer je nekaj gospodov urno semtertje po travi tekalo, zasajalo palice v zemljo, ročno s trikotom gospodarilo, deske in škafapna prenašalo ter risalo po zemlji nekaj črtež, gotovo kaki novi stavbi. Trajalo je nad dve uri. Smešno bilo je sicer gledati črno oblečene gospode brez sukenj smukati in prenašati navadno le težakom odrejene stvari, a marsikateri človek je nevoljno godrnjal, meneč, če je morda Gospodov dan le za proste zidarje, a za gospodo ne. Kaj počne obrtna oblast? — Čeravno imamo najlepšo cesto, vendar nam sl. mestni magistrat privošči nasproti novih hiš le navadne svetilnice, katerim pa čisto olja zmanjka in smo v temi že koj po deveti uri zvečer. Kdo dela štrajk, ali olje, ali svetilnice, ali pa morda prižigalec?

(Iz bosanske Dubice.) 7. maja. Poročati vam moram, kako izredno slaba je letošnja pomlad za poljedelce. Poleg mraza razsaja nenavadna huda burja dan za dnevom. Ze dva meseca nismo imeli zdatnega dežja; pred tednom je nekaj namočil, a le za prvo silo. Včeraj opoldne jelo je snežiti, danes smo imeli hudo slano, ki je zopet poparila komaj ozelenelo polje ter vzlasti po vrtovih napravila mnogo škode.

(Iz Štange) se nam poroča, kakor tudi iz drugih krajev o hudi suši, o burji, o mrazu in o snegu po hribih. Kmetovalci s strahom gledajo v prihodnost, ker jim že sedaj primanjkuje vsega potrebnega, vzlasti pa klaje za živino.

(Nengodni pojavi v naravi.) Z Dunaja se nam piše 7. maja 1893: Za dolgotrajno sušo padlo je pred dobrimi tremi dnevi nekaj kapljic dežja, ob enem pa je tudi treščilo in goreti jelo nekje blizu Dunaja. Včeraj dne 6. t. m. vsul se je par hkrati droban in gost sneg, kakor o sv. Pavlu. Zajedno pritiskal je tudi precej silen vihar in mēsti je jelo z vso silo. Takega vremena smo tu v najhujši zimi vajeni. Kdo bi si bil pač mislil, da bo za lepim, če tudi vetrovnim marcem in toplim a suhim aprilom tak čuden maj! Škode je večtedenska suša po Dolenji Avstriji zlasti na trti, pa tudi na polju naredila grozno veliko. Konec aprila, nekako tri dni po sv. Jurju, podal sem se bil na kmete v Liesing in lastnim očem nisem mogel verjeti, da je res že po sv. Jurju, tako vam je bila ruša še rujava. Moj Bog, če se domislim mladih let, ko smo še doma krave pasli in na sv. Jurja dan navadno prvič gnali, kako bujno rastla je tedaj trava že ped visoko, letos pa niti dva prsta ne! Kmetje so tukaj marsikje zaostale ozimne podorali in njive z nova obsejali z jarino. Če se jim bo ta ob tolikšni suši skozi ves mesec april kaj bolje obnesla, ne vem. Okoli Kremsa, pravijo, da je trsu odpalo cvetje, ker mu je manjkalo potrebne vlage, in, trdi se, da dotične trte ne bodo letos nič več cvetele. No, kremška vina imajo nekako slično veljavo, kakor šlezijška, o katerih se trdi, da se za ušesi praska, kdor jih pije; škoda bo pa vendar le občutljiva dotičnim vinorejcem, ako res ne bodo nič pridelali. Upajmo, da se še vse na bolje obrne.

(Redka slovesnost.) Z Reke se nam piše: Velika slovesnost se je 1. t. m. obhajala na Grobniku, dve uri od našega mesta. Ondotni g. župnik Martin Juretič je obhajal 50letnico, kar je župnik. Isto leto, kakor sv. oče Leon XIII., je obhajal 50-

letnico svojega mašništva, a letos 50letnico svojega župnovanja, kakor sveti oče 50letnico svojega škofovanja. Ta župnik je porojen na Grobniku in tu je služboval 4 leta kot kapelan, a za tem na istem mestu 50 let kot župnik. Veliko je v tem času pretrpel, a vedno je bil iskren Hrvat. Ni se klanjal ne nemški, ne mažarski, ne mažaronski gospodi. Resnica in pravičnost ste ga vodili in ga še vodite. Zato so k tej slovesnosti prihitali od vseh strani njegovi spošтовatelji in prijatelji, a sveti oče so mu poslali apostolski blagoslov. Bog ga živi, Bog nam ga ohrani do skrajne meje človeškega življenja.

(Nesreča.) Sinoči ob 2/10 je uradnika pri južni železnici g. F. Vidica zgrabil stroj mešančev in ga vrgel ob tla. Na glavi in ob desni strani ima nevarne rane. Še danes je brez zavesti.

(S Trsata): Dolgo časa smo zdihovali po dežju. Dobri Bog nam ga je poslal; a za njim je prišla kruta burja. Gore je pobelil sneg, temperatura je padla iz 18° R. na 7° B. To je precéj škodovalo sadnemu drevju, najbolj pa trti. Na nekaterih krajih, kakor v Kastvi, čutijo veliko škodo v vinogradih. Zaradi dolge mrzle zime je pozeblo veliko trt, a sedaj še ta mraz. — 10. maja bode 602 leti, kar so angelji hišico blažene Marije Device prenesli z Nazareta na Trsat. Isti dan bode prvi romarski shod v tem letu. Želimo si obilo romarjev hrvatskih in slovenskih, gotovo si jih želi tudi Kraljica nebeška, katera je tukaj že nebrojnim vernim pomogla v dušnih in telesnih potrebah. — Lani sem omenil v Vašem listu, da se tudi za našo vladikovino tiska glagolski misal. Sedaj Vam z veseljem poročam, da je že gotov. Tiskala ga je propaganda v Rimu. — Naš prevzvišeni vladika Juraj Posilović je izdal okrožnico ter v njej zapovedal, naj si vsaka župa preskrbi vsaj jeden glagolski misal. — A staroslovenska maša ne bode narodu v popolen pouk; želeti je torej, da bi se mu beseda božja bolj pogosto oznanjevala.

(Sneg in slana.) Iz ljutomerskih gor se nam piše: Namesto željno pričakanega dežja dobili smo dne 6. maja sneg in slano. Slana je nekoliko poparila vinograde in krompir, sneg pa je kmalu skopnel. Dne 8. maja je bila zopet slana, pa še ni znati, ali je kaj škodovala, ali ne, ker se je zjutraj nebo pooblačilo. Mrzlo je skoro tako, kakor po zimi, in zato se neprevidni ljudje, ki se prelahko oblačijo, pogostoma prehladijo in zbolijo. — Ljudje se križevih procesij udeležujejo v nenavadno obilnem številu ter prosijo za potreben dež in za odvrnitev škodljivih uim.

(Vprašanje in prošnja do načelnika vrhniškega cestnega odbora.) Z Brega pri Borovnici se nam piše: Kdor potuje iz Borovnice skozi vas Breg in Pako do Podpeči, oziroma Preserja, gotovo ne veruje, da je to okrajna cesta; ako si črevljev dobro ne priveže z jermeni h kolenu, običe mu lahko v blatu. Res je, da se zadnja tri leta večkrat blato strže s ceste, vendar s tem ni mnogo pomagano na cesti, po kateri se mnogo vozi. Star pregovor pravi: „Kamen ž njive, gnoja na njivo!“ Nasprotno pa velja o cesti. Ko bi jeden voz cestnega blata nadomestili s tremi vozovi gramosa, potem bi bila cesta v redu. Skoraj še v slabšem stanju so mostovi na tej cesti, celó ob belem dnevu se mora voziti z največjo previdnostjo. Zato vprašamo: Zakaj se sedaj cesta od Borovnice do Brega posiplje z materislom, ki ni nič vreden? Zakaj se ne napravlja dober gramoz in zakaj so mostovi v tako slabem stanju? Kompetentne kroge pa prosimo, naj v tem oziru potrebno ukrenejo.

(Nesreča.) Iz Ljutomera se nam poroča: Dne 29. aprila zvečer so pri novi šoli trije delavci padli z odra 15 metrov globoko ter sta se dva precej poškodovala, eden pa se je ubil. Zidarski pomočnik Franc Lipman od sv. Petra pri Gradcu je pal tako nesrečno na glavo, da ni prišel več k zavesti, in je še tisti večer umrl; njegov tovariš Franc Kunst iz Messendorfa se je samo pobil in je že tretji dan šel spet delati, podavatičica Ana Valpot iz Illova pa si je strla desno nogo in bode morala nekoliko tednov ležati. Nekoliko je te nesreče kriva neprevidnost delavcev, kajti lani so imeli veliko nevarniša dela in se je vse opravilo brez nesreče, zdaj pa prav za prav nobene nevarnosti več ni, in vendar se je zgodila taka nesreča. Ponésrečena zidarja sta pridna mladeniča, ki sta prišla z nekaterimi mladeniči iz Gradca semkaj na delo, ker v Gradcu zaradi zidarskih štrajkov niso smeli delati.

(Z Reke.) 30. m. m. je neki Mihael Rubč padel v nezavest na trgu Adamič. Odnegli so ga v

bolnišnico. — 2. t. m. je prišla v Opatijo cesari-
činja-vdova Stefanija. Prišla je iz Trsta, kjer je bila
navzoča pri slovesnem spuščanju ladije „Marija Te-
rezija“ v morje. — Istega dne je prišel k Fran-
čišku Volkar-u iz Kamnika neki Matej Sulentić ter
ga počel dražiti z nepravilnimi epiteti. Volkar, ves
razjarjen, vzame železen drog ter naredi Sulentiću
šest ran na glavi. Prvega so vtaknili pod ključ, dru-
zega odnesli v bolnišnico. Kdor išče, najde. — 3.
t. m. se je od Opatije odpeljala Stefanija s toskansko
nadvojvodinjo in njeno hčerjo na Dunaj. — 4. t. m.
se je ponesrečil ekonom tukajšnje tobačnice. Zlomil
si je desno roko. — 5. t. m. smo dobili nekoliko
dežja. Se si želimo njega in pa primerne toplote za
trte. Naš jedini pridelek je vino; ako tega ne bode,
nam bode še slabše šlo.

(Novice z Dalmacije.) Gunduličev spomenik se
odkrije dne 27. septembra. Slavje bo trajalo tri dni:
26., 27. in 28. septembra. — Dalmatinski „Narod“
in po njem drugi hrvaški listi se še vedno kregajo
nad spletskim škofom prečast. g. Nakićem, da je
prepovedal svojim duhovnikom hoditi v gledališče.
„Hrvatsko dramatično društvo v Zagrebu“ pričelo
je te dni svoje predstave in vsa mogoča očitavanja
morajo slišati duhovniki, ki jih ne prihajajo gledat.
Toda prepoved je popolnoma v smislu cerkvenega
prava in škofijskih določb. Že leta 1888 je sklenil
škofijski shod za nadškofa St. Kosmi-ja, da ne sme
noben duhovnik v gledališče, sicer je suspendiran.
Ta zakon je obnovil pokojni za hrvatsko in osobito
za glagolsko službo božjo ves navdušeni škof Ka-
lodžera leta 1884 in sedaj ga je zopet povdaril
prečast. g. Nakić. — Cerkevno petje v Dalmaciji ni
v najboljšem glaslu. Poje se, kakor se ravno komu
zljubi. Hrvatske knjige, ki bi učila koral, še ni bilo
in zato je brez dvojbe velikega pomena prevod
Haberlovega „Magister choralis“, ki ga v kratkem
izda znameniti glasbenik Pavel Matijević, duhovnik
s Hvara. — Tržaški „banco di credito cooperativo“
namerava ustanoviti podružnico v Zadru. Škoda, da
Hrvatje ne zmorejo kaj tacega; tak zavod je trgov-
cem, rokodelcem in obrtnikom jako keristen. —
Meseca februarja in marca se je samo iz Spleta
izvozilo 9993 hektl. vina. — Dne 3. t. m. je došlo
v Zader 7 vojnih ladij. — Kmetu se povsod slabo
godí, tudi v Dalmaciji. Često mora iskati posojila,
a ni kje. Italijanši posojujejo sicer radi, toda z
ogromnimi obrestmi. Od 20 do 50 odstotkov je na-
vadno. V ti zadevi je treba nujne pomoči.

Telegrami.

Dunaj, 8. maja. Sekejski načelnik ba-
ron Erl je imenovan tajnim svetnikom; na-
čelnik tabačne režije, dvorni svetnik dr. pl.
Krükel, pa povzdignen v barona.

Trst, 8. maja. Kakor „Mattino“ javlja,
je ogerski trgovski minister Lukacs prepustil
tvrdki „Blau & Comp.“ 2000 kvadratnih
metrov prostora v Reki, da napravi novo
ladijodelnico.

Zagreb, 8. maja. Knez Ferdinand bol-
garski in njega soproga odpotujeta jutri z
Reke in prideta popoldne v Zagreb ter po
polurnem obstanku potujeta dalje v Brod.

Reka, 9. maja. Bolgarski knez in kne-
ginja, ki sta včeraj menjala obiske z nad-
vojvodo Josipom, sta danes zjutraj odpoto-
vala s posebnim vlakom preko Broda. Nad-
vojvoda in nadvojvodinja, župan in drugi
veljaki so se prišli posloviti.

Budimpešta, 9. maja. V gorenji zbor-
nici začela se je budgetna debata. Vrhovni

dvornik grof Geza Szapary stavi v imenu
konservativcev predlog, zbornica naj se iz-
reče, da ne odobrava vladnega cerkvenopo-
litičnega programa, mu torej odreka odo-
bravanje, budget pa dovoljuje, da se morejo
nadajevati državni posli.

Sofija, 8. maja. Bolgarski knez pride
dne 11. maja zjutraj v Svistov. (Ta telegram
je nam bil včeraj došel popačen in ga danes
ponavljamo. Op. vredn.)

Bruselj, 8. maja. Vojni minister Pontes
je odstopil in generalni lajtenant Brassine je
imenovan vojnim ministrom.

London, 8. maja. Poročilih iz Valparaísa
se je bati vojne mej Argentinijo in Uru-
guayem. Če se položaj poostri, odpošlje Chile
za opazovanje vojne ladije na atlantsko
obrežje.

Glasgow, 8. maja. Včeraj je 10.000 de-
lavcev imelo majsko slavnost. S štirih govori-
niških odrov doneli so anarhistični in soci-
jalističnimi govori za enakost, bratstvo in
osemurni delavnik. Govorili so tudi Nemci
in Francozi.

Bolgarske obligacije. Zadnji teden so se
obligacije prvi pot oficijelno prodajale na berlinski borzi.
Vsled tega se jim je kurz za 1/2 odstotka, to je od 93 60%
na 94 10% v zlatu povečal. To je toliko vplivalo na dunajsko
borzo, da je kurz tem obligacijam poskočil s 112 75 na 113.—.
V maju je navadno ugodna trgovina s papirji, torej je prič-
akovati, da se bodo bolgarske obligacije tudi še bolje prodajale,
posebno ker se kmalu začne trgovati z njimi tudi na lon-
donski borzi. 251 1

Umrli so:

7. maja. Janez Kralj, delavec, 49 let, sv. Petra nasip 65,
oteklina trebuha. — Terezija Plankar, gostija, 53 let, Kladezne
ulice 16, spridenje jeter — Marija Gajeta, pekova hči, 13 me-
secev, Križevniški trg 5, rhaebitis.

8. maja. Jožef Jagodic, trgovski pomočnik, 22 let, Špi-
talske ulice 3, jetika. — Jožef Briel, delavec, 23 let, Sv.
Martina cesta 7, jetika. — Anton Kavčič, čevljar, 63 let, Po-
ljanski nasip 4, carcinoma ventriculi.

V bolnišnici:

5. maja. Franc Kregar, krojač, 28 let, vnetica možganske
mrene.

6. maja. Tomaž Triller, gostjač, 52 let, jetika.

Tujci.

7. maja.

Pri stopa: Goldblat, Sieber, Knecht, Pick, trgovalci;
Heksch, potovalec, z Dunaja. — Moline s sestro iz Tržica. —

Tedeschi, trgovalci; Enei; Bartol iz Trsta. — Wohlmaier, du-
hovnik, iz Prage. — Schneebaum, inženir, s Koroskega. —
Rupnik s soprogo iz Radovljice. — Günther, major, iz Kam-
nika. — Hufnagel iz Kočevja. — Debevo in Dekleva iz Sla-
vinje. — Gaberšek iz Gorice. — Spinar, Urbančič, trgovalci,
in Knecht, stotnik, iz Grada. — Häberlein, trgovalci, iz No-
riberka. — Fohn, trgovalci, iz Gorice.

Pri avstrijskem caru: Tavčar, poštar, in Može iz
Gorenje Vasi.

Pri Južnem kolodvoru: Deord, profesor, in Kra-
tochwill, vrednik, iz Prage. — Zimmerman, posestnik, iz
Celja. — Lotter z Dunaja.

Pri bavarskem dvoru: Schuhmacher, in Thomasin,
posestnik, iz Beljaka. — Novak, gostilničar, s soprogo, s
Krškega. — Perz, trgovalci, iz Ljubna. — Benigher, trgovalci s
konji, iz Trsta. — Mayer, zlatar, iz Solnograda. — Paulazza,
gostilničar, iz Vidna. — Majdič iz Moravč.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	734 0	0 2	brezv.	megla	
8. u. pop.	732 4	13 0	sl. szap.	oblačno	0 00
9. u. zveč.	734 8	8 6	brezv.	oblačno	

Srednja temperatura 7 3, za 5 3 pod normalom

Službo išče

trgovski pomočnik

z dobrimi spričali, zmožen slovenskega in nemškega
jezika; izurjen prodajalec specerijskega, železninskega
in kramarskega blaga. Tudi popolnoma izurjen v
lesni trgovini — Pisma naj se blagohotno pošiljajo
C. J. 20, pošta Mengeš. 243 3—3

Na Najvišje povelje Nj. c. in kr. apostolskega veličastva.
Bogato oskrbljena po c. kr. ravnateljstvu loterijskih dohodkov
zajamčena

XVI. državna loterija

za skupnovojaske dobrodelne namene.

3135 dobitkov v skupnem znesku 170.000 gld. in
sicer: 1 glavni dobiček s 60.000 gld., z dvema preddobitkoma
in dvema podobitkoma à 500 gld., 1 glavni dobiček s 30.000 gld.,
z 1 preddobitkom in 1 podobitkom po 250 gld., 2 dobitka po
10.000 gld., 10 dobitkov po 1000 gld., 15 dobitkov po 500 gld.,
100 dobitkov po 100 gld., naposled serijski dobitki v skupnem
znesku 30.000 gld. — Žrebanje se bo vršilo nepreklicno dne
22. junija 1893. — Srečka stane 2 gld. avstr. velj.

Podrobnejša določila ima igralni načrt, ki se dobiva brez-
plačno s srečkami pri oddelku za državne loterije Dunaj. I.,
Riemergasse 7, II. Stock, im Jakobshofe, kakor tudi po mnogih
prodajalnicah. — Srečke se pošiljajo poštne proste.

Na Dunaju, v marcu 1893.

47 6—5

C. kr. ravnateljstvo loterijskih dohodkov,
oddelek državne loterije.

ZAHVALA.

Podpisani izreka v svojem in v imenu svojih bratov in svoje sestre najtoplejšo
zahvalo za izkazano sočutje povodom bolezní, smrti in pogreba njegovega brata, čast. gospoda

Jožefa Belarja,

župnika v Rovtuh,

osobito prečast. g. prelatu in kanoniku dr. Kulavicu za vodstvo pogrebne slovesnosti;
č. g. župniku L. Bergantu za lep sočuten govor ob pogrebu; č. g. farnemu oskrbniku
Janezu Hladniku za njegov naporni trud ob dolgotrajni mučni bolezni in tolažilno
pomoč ob smrti; č. g. duhovnikom, ki so se udeležili pogreba; gosp. okrajnemu
zdravniku dr. Stergarju za njegovo vestno skrb ob bolezni; g. učitelju Sežunu;
vodstvu in zboru cerkvenega petja ob pogrebu, in vsem faranom, ki so se v
tolikem številu udeležili pogreba, ter s tem izkazali poslednjo čast in ljubav preblagemu
pokojniku. Ob nenadomestni izgubi je vse to jako blagodejno vplivalo na žalujoča srca vseh
sorodnikov, ki pri tej priliki le še prosijo, naj pokojnika hranijo v blagem spominu.

255 1

Leopold Belar.

Dunajska borza.

Dne 9. maja.

Papirna renta 5%, 10% davka	98 gld. 20 kr.
Srebrna renta 5%, 10% davka	97 „ 95 „
Zlata renta 4%, davka prosta	117 „ 35 „
4% avstrijska kronina renta, 230 kron	96 „ 80 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	978 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	335 „ 50 „
London, 10 funtov strl.	123 „ 55 „
Napoleonondor (20 fr.)	9 „ 79 „
Cenarski cekini	5 „ 80 „
Nemških mark 100	60 „ 35 „

Dne 8. maja.

Ogerska zlata renta 4%	115 gld. 15 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 „ 75 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	148 „ 10 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	163 „ 50 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 „ 75 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 „ 80 „
Zastavna pisma	4 1/2 „ 100 „
Kreditne srečke, 100 gld.	196 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	67 „ — „

4% srečke dunajske parobrodne družbe	141 gld. — „
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18 „ 75 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	— „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	69 „ — „
Windischgrazove srečke, 20 gld.	71 „ — „
Ljubljanske srečke	22 „ 50 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	150 „ — „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2945 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	— „ — „
Papirnih rubeljev 100	127 „ 50 „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.